

Vonnisnummer / griffienummer 2017/ 3528
Notitienunder parket GE66.L9.293-13
Datum van uitspraak 5 december 2017
Naam beklagden 1. 2.

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen,
afdeling Gent
strafzaken**

Vonnis

kamer G30d – 1 rechter

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

1. leraar lichamelijke opvoeding, geboren te
op wonende te Knesselare, ;

2. , veearts, geboren te
op wonende te ;

beklaagd van:

de eerste en de tweede

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op de percelen gelegen te , kadastraal
gekend als , eigendom van
, geboren te en van
geboren te op , beiden wonende te

meer bepaald het terrein te hebben opgehoogd in functie van het aanleggen van een paardenpiste en een stapmolen

te **op niet nader te bepalen data in de periode van 01.01.2012 tot 01.06.2012 (OK 1, st. 3)**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te Gent op 11 oktober 2017. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheke.

De dagvaarding werd ingeschreven in het vergunningenregister.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de terechtzitting van 7 november 2017.

2. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, eiser tot herstel;
- de vordering van de procureur des Konings, uitgesproken door B. Van Vossel, substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de beklaagden, vertegenwoordigd door meester Jelle Snauwaert, advocaat te 9000 Gent, Voskenslaan 419;
- het negatief advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschorting van de uitspraak van veroordeling.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

3. De eerste beklaagde is deeltijds leraar. De tweede beklaagde is dierenarts. Zij kochten een hoeve die thans hun woning is.

De beklaagden exploiteren daar een paardenhouderij en kleinhandel in paardenmaterieel.

Het perceel is volgens het gewestplan deels
gelegen in landelijk woongebied, deels in een agrarisch gebied.

4. Na klachten van burens over wateroverlast stelde de politie op 30 januari 2013 vast dat de woning grondig was verbouwd zonder stedenbouwkundige vergunning en zonder tussenkomst van een architect. Achteraan werd het terrein opgehoogd en een rijpiste aangelegd alsook werd een stapmolen voor paarden en groot tuinhuis gebouwd waarvoor evenmin een stedenbouwkundige vergunning was verleend.

De beklaagden werden verhoord.

Op 1 oktober 2014 verleende het college van burgemeester en schepenen een regularisatievergunning voor de verbouwing maar de stalling, het tuinhuis, de buitenpiste en de stapmolen werden daarvan uitgesloten.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 9 januari 2015 het herstel door het verwijderen van stalling, tuinhuis, buitenpiste en stapmolen.

Er werd een nieuwe regularisatievergunning aangevraagd.

Op 11 februari 2015 verleende het college van burgemeester en schepenen een regularisatievergunning met als voorwaarde dat de buitenpiste moest aansluiten aan de stal, zonder het uitvoeren van reliëfwijzigingen en zonder gebruik van vreemde materialen (enkel zand of zavel). De piste mag maximaal 20m x 60m groot zijn.

Beoordeling

5. Het staat vast dat de beklaagden niet over de vereiste stedenbouwkundige vergunning beschikten.

De telastlegging wordt niet betwist en is bewezen.

Straf

6. Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon (en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon).

7. Het openbaar ministerie vorderde voor elk een geldboete van 500 euro.

8. De straf moet doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Zo staat het ook in artikel 5 van Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

De beklaagden hebben het misdrijf in professioneel verband gepleegd en hebben het eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. Zij halen daaruit ook financieel voordeel.

De beklaagden berokkenden schade aan de ruimtelijke ordening.

Zij handelden uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen en dat éénmaal opgericht de illegale constructies wel geregulariseerd en minstens niet zullen afgebroken worden.

Om die redenen wordt ook geen opschorting van de uitspraak van veroordeling verleend.

De op te leggen straffen moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straf moet ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen. Zij moet ontmoedigen nog langer de wet te overtreden of pakkans en economisch voordeel af te wegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

Bij het bepalen van de straf houdt de rechtbank ook rekening met de omvang van de inbreuk en het financieel gewin.

Bovendien is er nog steeds geen einde gesteld aan de inbreuk.

De hierna bepaalde geldboeten komen tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

9. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 9 januari 2015 het herstel door het verwijderen van stalling, tuinhuis, buitenpiste en stapmolen

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 26 maart 2015 een positief advies.

Na de regularisatievergunning van 11 februari 2015 handhaafde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstellordering voor wat betreft de buitenpiste die moet aansluiten aan de stal, zonder het uitvoeren van reliëfwijzigingen en zonder gebruik van vreemde materialen (enkel zand of zavel). De piste mag maximaal 20m x 60m groot zijn.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert het herstel te doen uitvoeren binnen de 12 maanden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 26 maart 2015 een positief advies.

10. De beklagden houden ten onrechte voor dat de herstellvordering onredelijk is.

De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Wie doelbewust een bouwovertreding pleegt en een toestand van voldongen feiten creëert kan zich achteraf bezwaarlijk op onredelijkheid van de herstellvordering beroepen.

De beklagden hebben schade toegebracht aan de ruimtelijke ordening. Zij zijn daar zelf verantwoordelijk voor en hebben daar al die tijd winst uit gehaald.

Het herstel werd nog niet uitgevoerd en is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

11. Gelet op de omvang van de gevorderde werken en de lange tijd en vele kansen die de beklagden reeds kregen is een termijn van 6 maanden voldoende als hersteltermijn.

12. Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

Een dwangsom van 150 euro per dag moet worden opgelegd gelet op het talmen om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte overheidsmiddelen,

de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt. Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

BURGERRECHTELIJK

13. Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

KOSTEN en BIJDAGEN

14. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

15. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

16. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

17. De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 50, 66, 100 Strafwetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 6.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 6.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur **het herstel** op de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend als _____, als volgt:

de buitenpiste moet aansluiten aan de stal, zonder het uitvoeren van reliëfwijzigingen en zonder gebruik van vreemde materialen (enkel zand of zavel). De piste mag maximaal 20m x 60m groot zijn.

En dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **150 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelden ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **6 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis definitief is.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelden.

BIJDRAGEN EN KOSTEN

Veroordeelt _____ en
elk tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hen **elk** tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

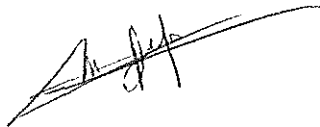
Veroordeelt hen **elk** tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt _____ en
hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie en begroot op 270,46 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de dertigste kamer van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **5 december 2017**, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Margo Delporte, griffier, in aanwezigheid van Jasmien Ostyn, substituut-procureur des Konings.

Margo Delporte

Jan Van den Berghe